

Francesc Puigpelat, guanyador del Premi Ribera d'Ebre amb 'Sota la neu bruta'. FOTO: CEDIDA

Intriga

Sospites, gelosia i infidelitats darrere un **assassinat** al bell mig d'una tempesta

'Sota la neu bruta' és la guanyadora del XXXVIII Premi de Narrativa Ribera d'Ebre, una novel·la negra de Francesc Puigpelat

GLORIA AZNAR
TARRAGONA

«És possible haver comès un assassinat i no saber-ho del cert?» Aquesta és la pregunta que es fa el Ferran, el protagonista de *Sota la neu bruta*, de Francesc Puigpelat (Cossetània Edicions), novel·la guanyadora del XXXVIII Premi de Narrativa Ribera d'Ebre. I és el joc que l'autor proposa al lector durant tota la trama. «És possible», respon Puigpelat. «Perquè la memòria és perfectament modificable. En determinats moments no funciona i, a més a més, ens enganya».

Sota la neu bruta és una novel·la negra que parteix d'un episodi extrem per explorar les relacions humanes, en un cap de setmana dramàtic, que havia de ser idíl·lic. «Durant uns minuts o uns segons, el protagonista perd una mica la consciència i no sap què ha fet. I és a partir d'aquí que es genera tota la intriga». La trama arrenca quan dos matrimonis, amics de tota la vida, van a esquiar a Masella. Saben que hi haurà una gran nevada, catalogada com la *Tempesta del segle*, perquè els meteoròlegs de TV3 així ho han anunciat. I aquest cop no s'equivoquen. Efectivament, la tempesta es desferma i agafa les

dues parelles anant cap al refugi, des del restaurant, de tal manera que el cotxe queda bloquejat i han de recórrer el darrer quilòmetre a peu. Neu, fred, vent i cansament es combinen tràgicament i quan arriben a la casa, s'adonen que el Salvador no hi és. Malgrat que el seu amic, el Ferran, surt a buscar-lo, no el troben i serà al matí quan aparegui el seu cadàver. No obstant això, la pregunta més inquietant que es fa el Ferran és, *l'he mort jo?* I darrere aquesta sospita, una certesa encara més pertorbadora, si cap, *Jo desitjava la mort del Salvador. Per què?*

«És una novel·la plena de culpa i misteri en què el lector ni tan sols sap si hi ha hagut un crim»

tant que es fa el Ferran és, *l'he mort jo?* I darrere aquesta sospita, una certesa encara més pertorbadora, si cap, *Jo desitjava la mort del Salvador. Per què?*

«És una novel·la en què el lector ni tan sols sap si s'ha comès un assassinat. Potser no hi ha hagut crim i tot ha sigut un accident. D'altra banda, un dels grans temes del gènere negre és la culpa i el misteri i *Sota la neu bruta* està plena de culpa i misteri», sosté l'autor. A partir de l'accident o de l'assassinat, els pensaments del Ferran van embastant la trama,

fins a la resolució final. I d'igual manera que sota la neu bruta apareix el cadàver del Salvador, sota l'aparença d'amistat i afecte dels dos amics, hi ha tota una sèrie de capes amagades per la hipocresia que porten cap a la gelosia, la inseguretat, l'enveja i les infidelitats.

Així les coses, el lector transitarà entre el present de la investigació policial i el passat de les dues parelles, totalment diferents en les seves relacions. D'una banda, el Salvador i la Marina. Ell, un home d'èxit i centre d'atenció. Ella, esposa i mare abnegada. De l'altra, el Ferran i la Rosa. Ell, el qual creu que mai ha estat a l'altura del Salvador. Ella, decidida i resolutiva. Quatre variables que tindran, o no, la clau darrere el cadàver sota la neu.

Escriptor multipremiat, Francesc Puigpelat (Balaguer, 1959) ha publicat una quarantena de llibres, entre els quals destaquen *Els últims dies del general Prim*, *El retorn de Macbeth*, *Faust el terrorista*, *Roger de Flor*, *Apocalipsi blanc* o *Jocs de corrupció*. Així mateix, és autor també de nombrosos títols de literatura infantil i juvenil com ara *La ciutat secreta del Toubkal*, *La Liliàna al país de les coses perdudes*, *La nedadora* i *La banda dels llunàtics*.